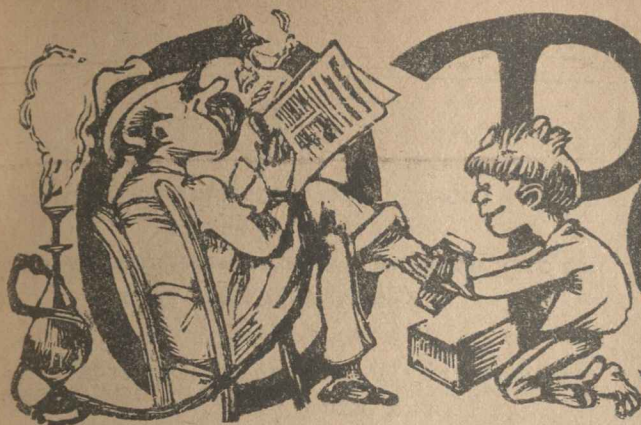

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΙΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ἦδη τριακοστὸν μετροῦντες χρόνον
ἐδρεῦομεν στὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Πρώτη τοῦ μηνὸς Αὐγούστου,
φρίκη νότας ἀνηκούστου.

Ἔτος χίλια κι' ἐνιακόσα δεκαπέντε δοξασμένο,
ποῦ μὲ μάντεις εὐδιώνους ἀγαθὰ κι' ἐγὼ προσμένω

Χίλια τρακόσα τέσσερα, πρόσθεσε καὶ σαράντα,
ζαλίζουν τὸ Κουδέρνο μας πρωτοφανή συμβάντα.

Εἰς ἀγῶνας ἀγωνίας ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας.

Τί μαντάτο μᾶς ταράζει,
καὶ καθένας μας γροικᾷ
ἓνα πόνο, ποῦ σπαράζει
τοῦ Λαοῦ τὰ σωθικά.

Λάβαρα τῶν Μακεδόνων
καὶ σημαίαις ὅλο μαύραις,
μὲς σ' τῶν ἀσφυξιογόνων
κυματίζετε τῆς αὔραις.

Ἄς προβάλλῃ μεσ' σ' τὰ μαῦρα βουτημέν' ἡ Λευθεριά,
κι' ἀλαλάξετε σὲ φίλους, ποῦ μᾶς πλῆγωσαν βαρειά:
μὴ τῆς δαφνοφόρου Νίκης ξεριζώσετε τὰ φύτρα,
μὴ κι' ἀπὸ δίκῳ μας κρέας ἀποσπάσετε μιὰ λίτρα.

Μὴ θυσία τέτοιᾶ, μὴ,
κι' ἄς μὴν πάρουν πιθαμὴ
τῆς περιμαχίτου γῆς
τῶν Δοξάτων οἱ σφαγεῖς.

Διαλύσεως ὥδῃ μ' ἓνα πλήθος ἐπειδῇ.

Α'.

Ἐπειδῇ σὲ γεγονότα
καὶ σπουδαῖα καὶ μεγάλα
ἦλθε τῆς Ἀντάντ ἡ νότα
νὰ μᾶς σκάσῃ μέσα σ' ἄλλα.

Ἐπειδῇ σὲ τόσας κρίσεις
θέλουν καὶ παραχωρήσεις
νὰ μπουκώσουν τοὺς Βουλγάρους,
τῆς Ἀνατολῆς τοὺς γλάρους.

Ἐπειδῇ ζητοῦν μὲ βία
κι' ἀπὸ μᾶς καὶ τὴν Σερβία
διωρεὰς γιὰ τὴν Ἀρκοῦδα, ποῦχει νάζια, ποῦχει χάρι,
κι' ὅλοι κόβονται γιὰ τούτῃ ποῖδς μαζί του νὰ τὴν πάρῃ.

Ἐπειδῇ κι' ἡ Βουλγαρία
μὲς σ' τὴν τόση φασαρία
καὶ σ' τὴν ἀνακατοσοῦρα.

Κοσμαγάπητη χορεύει
καὶ χαρίσματα γυρεύει
σ' τὴ δική μας τὴν καμποῦρα.

Ἐπειδῇ κι' αὐτὸ τὸ κάζο τῆς Ἀντάντ τῆς προσφιλοῦς
δὲν τὸ πρόσμενε κανένας,

ὁποῦ σφᾶς ἔχει φρένας,
ἀλλὰ μήτε καὶ χρεώστης τῆς κυρίας Μιχαλοῦς.

Ἐπειδῇ μὲς σ' τῆς φαγούραις
καὶ σ' ἐκείναις τῆς λιγούραις
τῶν κενῶν μας τῶν στομάχων.

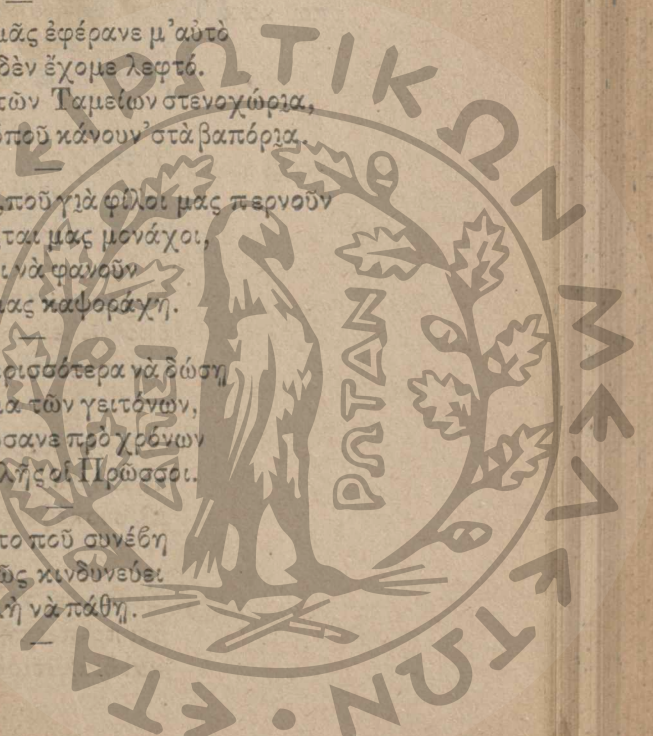
Ἦλθε κάπως ξαφνικὸ
κι' ἀπροσδόκητο κακὸ
τέτοιο κόλπο τῶν Συμμάχων.

Ἐπειδῇ πολλὴ σκασίλα μᾶς ἐφέρανε μ' αὐτὸ
τώρα φωνάζουν ὅλοι πῶς δὲν ἔχομε λεφτά.
Ἐπειδῇ δὲν φθάν' ἡ τόση τῶν Ταμείων στενοχώρια,
κι' ἡ συχναῖς ἡ νηοψίαις, ὁποῦ κάνουν σ' τὰ βαπόρια.

Ἀλλὰ θέλουνε κι' ἐκεῖνοι, ποῦ γιὰ φίλοι μας περνοῦν
καὶ προστάται μᾶς μονάχοι,
γαλαντόμοι νὰ φανοῦν
σ' τὴ δική μας καφοράχῃ.

Ἐπειδῇ καθένας θέλει περισσότερα νὰ βῶσῃ
γιὰ τὸ στόμα τῶν γειτόνων,
ποῦ περνοῦσανε πρὸ χρόνων
τῆς Ἀνατολῆς οἱ Πρώσοι.

Καὶ μὲ τοῦτο ποῦ συνέβη
φαίνεται πῶς κινδυνεύει
κάθε κεφαλή νὰ πάθῃ.

Κι' εἶναι λίαν πιθανόν
τὸ περίεργον κοινὸν
κι' ἄλλα ξαφνικὰ νὰ μάθῃ.

Ἐπειδὴ συμβαίνει κρίσις
Δύσεως κι' Ἀνατολῆς,
ἅπασων κρίσιμωτέρα.

Γι' αὐτὰ δέχως ἀντιρρήσεις
πρέπει τώρα τῆς Βουλῆς
καὶ διάλυσίς δευτέρα.

Β.

Ἐπειδὴ μὲ τέτοιο κάζο τῶν Συμμάχων μας φρικτὸ
κάζα θάχουμε φρικώδη,
ἐπειδὴ καὶ τὸ Κουδέρνο τὸ μεγάλο τῶν ὀκτώ
τὸ κτυποῦνε σὰν κταπόδι.

Κι' ἔπαθε κι' αὐτὸ πολλά,
καὶ μονάχα γιὰ θυσία
στέκεται στὴν Ἐξουσία,
κι' ἀπ' αὐτὴν δὲν ξεκολλᾷ.

Ἐπειδὴ καὶ καρτερίαν
καὶ μεγάλην ἀντοχήν
δείχνουν μέσα στὴν ἀγρίαν
τῶν πολέμων ἐποχὴν.

Ἐπειδὴ καὶ μὲ τὴν νότα
δὲν ἀλλάζουν καθεστῶτα,
καὶ περνᾷ μ' ἐμᾶς ὥραια
τῶν ὀκτῶ μας ἡ παρέα.

Ἐπειδὴ καθεὶς ἐκ τούτων ἥρως φαίνεται καὶ μάρτυς,
ἐπειδὴ θεσμὸς κανένας ἄγραφος δὲν μένει χάριτης,
καὶ τὸ Σύνταγμα τοῦ κράτους ἔγιν' ἓνα κουρελάκι,
ὅπου κατὰ Τανταλίδην τὸ τσακίνει τὸ γατάκι,
κι' ἀπὸ κάτω στὸ τραπέζι
μὲ τὰ νύχια του τὸ παίζει.

Ἐπειδὴ στὴν τόση δρᾶσι
βασανίζονται, καλέ,
μὲ πολλαῖς δουλείαις σπουδαίαις.

Κι' ἔχουνε καὶ τὸν Θανάση,
ὅπου θέλει ναργιλέ
γιὰ νὰ κατεβάσ' ἰδέαις.

Ἐπειδὴ παρακινοῦνται,
κι' ἀληθῶς καταπονοῦνται
μὲ συσκέψεις νύκτα μέρα.

Συμφωνεῖ κι' ὁ Φασουλῆς
ὅτι πρέπει τῆς Βουλῆς
καὶ διάλυσίς δευτέρα.

Γ.

Ἐπειδὴ τοὺς νόμους ἄλλους τοὺς κρατοῦμεν ἀνεπάφους
κι' ἡ πολιτικὴ κατέβη
μέσ' στῆς μάνδραις τῶν θεάτρων καὶ στοὺς κινηματογράφους
κι' ἔγινε τοῦ κόσμου χλεύη.

Ἐπειδὴ μὲ τὴν Ἀντάντ παραπῆραν ὅλοι φόρα,
καὶ, καθὼς γνωρίζετε,
ἡ πολιτικὴ μας τώρα
παρθεατρίζεται.

Ἐπειδὴ μᾶς ἔχει πιάσει κατὰ τῆς Ἀντάντ μανία,
καὶ τὴν βρίζουν φανερά
καὶ τὴν κἀνουν μπὶρ παρὰ
ὅπως πρὶν τὴν Γερμανία.

Ἐπειδὴ πολλὰ φωνάζουν
κατ' αὐτῆς τῆς Μανταφίρας
μέσ' στὰ θεάτρα τῆς χώρας.

Κι' ἐπειδὴ σ' αὐτὰ συχνάζουν
καὶ διάφοροὶ Βαρώνοι
κι' ὁ Βαρώνας, ποῦ πληρόνει.

Ἐπειδὴ κι' ὁ Σέγκν ἐκείνος
ποῦ τεχνάσματα γνωρίζει
καὶ νομίζεται σοφός.

Μὲ πυκνὸν Βαρώνων σμήνος
εἴμπορεῖ νὰ καθορίζῃ
τὴν πολιτικὴν σαφῶς.

Κι' ὅλοι ρίχνονται τραχεῖς
τῆς Ἀντάντ γιὰ τὸ καλὸ μας
κι' ἀπελεύθεροι καὶ δοῦλοι.

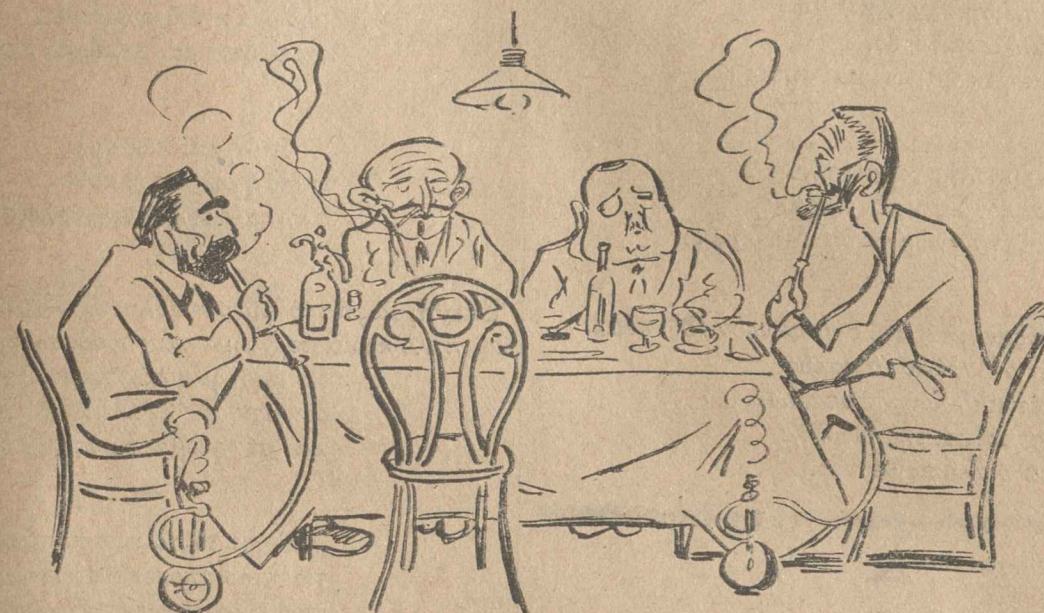
Κι' ὅλοι μετὰ προσοχῆς
ἐνωτίζονται τὰς γνώμας
τῆς κυρίας Κοτοπούλη.

Ἐπειδὴ τὸ κάθε στόμα
πλήττει τὴν Ἀντάντ μὲ σκῶμμα,
καὶ μὲ πάθος καὶ μὲ πίκνα.

Καὶ βοῦν θεάτρων πάγκοι
πῶς τὴν πῆρνε φαλάγγι
οἱ Βαρώνοι μὲ τὴν κλίκια.

Ἐπειδὴ τῶν θαμάτων
τὸ μεγάλο πανηγύρι
ἐν τῇ μέσῃ τῶν καυμάτων
καὶ φρονίμους ἐξεγείρει.

Ἐπειδὴ λαμβάνουν μέρος
μὲ τοὺς ἄλλους ἐλευθέρως
κι' οἱ τῆς τάξεως φρουροί.

Φέρτε καφέδες, βρὲ παιδρά, καὶ Σάριζας νερό
γρὰ νὰ τὰ ποῦμε τῆς Ἀντάντ μὲ τόνο σοβαρό.

Καὶ ξεσπᾷ καὶ ξεθυμαίνει
στὴν Ἀντάντ τὴν σιχαμένη
κι' Ἀστυνομικὸ μπουρί.

Ἐπειδὴ στὰς ἐκδηλώσεις
Γερμανοφιλίας τόσης,
ἂν καὶ σὺ σὰν τολμητίας
μείνης ἀπαθὴς καὶ ξένος,
ἴσως νὰ κλεισθῇς δεμένος
μέσα στὰς Ἐνωμοτίας.

Ἐπειδὴ καὶ τοὺς Συμμάχους τοὺς πηγαίνει τρία καὶ ἓνα
καὶ μὲ τὰ κτυπήματά μας τᾶχουντώρα σὰν χαμένα.

Ἐπειδὴ καὶ τῆς Ἀντάντ τῆς τινάξαμε τὴν γούνα,
καὶ καθεὶς γι' αὐτὴν θυμόνει,
κι' ἓνας γίνεταί λεμόνι,
κι' ἄλλος εἶδος παπαροῦνα,

Ἐπειδὴ περὶ Βαρώνων
τσαμπουνᾷ καὶ φάλλει τόσα
ἢ κακαντρεχῆς ἢ γλώσσα
λαλιστάτων φαμφαρόνων.

Κι' ὅσοι σὲ πολέμων χρόνους
θέλουν ν' ἀνακουφισθοῦν,
σκέπτοντα πρὸς τοὺς Βαρώνους
νὰ προσανατολισθοῦν.

Ἐπειδὴ τῆς Ἑγγλιτέρας,
πρώην φίλης ἡμετέρας,
τῆς ἐφάγαμε τὸ μάτι

Καὶ μὲ φθόνον τώρα βλέπει
καθαμιάδική μας τόση
μ' ἀνταλλάγματα γεμάτη.

Κι' εἶναι τώρα προφανές
πῶς ἀλλάξανε σκηναίς,
πῶς ἀλλάξανε καὶ ρόλοι.

Καὶ πολλὰ κατὰ στοιχεῖα
λένε τὰ Πατριαρχεῖα
πῶς θὰ κλείσουνε στὴν Πόλι.

Ἐπειδὴ τὸ Γένος πάλι
τὸ ἔκκληρίσαν ἀγρίως,
ἐπειδὴ μικροὶ μεγάλοι
παραχάσκουν μακαρίως.

Ἐπειδὴ συχνὰ κι' ἐγὼ
φάλλω καὶ δοξολογῶ
κλέη Γερμανῶν καὶ νίκας.

Κι' ὑπολόγπτομαι πολὺ
καὶ τὸν Σέγκι τὸν παραλῆ
καὶ τὴν γνώμην τῆς Μαρίκας.

Γι' αὐτὰ κι' ἄλλα ξαφνικά, ποῦ συμβαίνουν ἐδῶ πέρα,
κι' ὁ Βαρῶνος ὁ πολὺς
λέει μ' ἄλλους προσφιλεῖς
ὅτι πρέπει τῆς Βουλῆς
καὶ διάλυσις δευτέρα.

Ἐπειδὴ παλαιοὶ κηφῆνες
καὶ λαλίσταται κορῶναι
εἶναι μόλις ἕξ μῆνες,
ποῦ ξανάρχισαν νὰ τρῶνε,
καὶ γιὰ τοῦτο δὲν συμφέρει
νὰ λθ' ἡ στρουγγα τοῦ Λευτέρη.

Ἐπειδὴ δοκιμασίας
διερχόμεθα φρικτάς,
κι' ἔχει πτήσεις φαντασίας
ἢ πολυπαθῆς ὀκτάς.

Ἐπειδὴ λυσσώδης Ἄρης κάστρα θὰ ξεθεμελιώσῃ
κι' ἔως ὅτου τοῦ πολέμου τὸ ἔκκληρισμα τελειώσῃ,
ἐμεῖς πρέπει νὰ γλεντοῦμε κάθε τόσο μ' ἐκλογαῖς,
καὶ νὰ πίνωμε νερὸ
κάθε κρίσιμο καιρὸ
σὲ κρυστάλλιναις κομμάτων καὶ κομματαρχῶν πηγαῖς.

Ἐπειδὴ μὲ νέους πόνους φεύγει κι' ἔρχετ' ἑβδομάς,
ἐπειδὴ τῶν ἐκλογῶν
ὁ σωτήριος ἀγὼν
εἶναι πάντα μόνο γλέντι κι' ἀνακούφισις γιὰ μᾶς.

Ἐπειδὴ πολλοὶ γεγέδες διαδίδουν ἐδῶ πέρα
ὅτι τὴν εὐνομούμενην γῆν
πῶς πρὸς νέαν ἐκλογὴν
ἐποχὴ δὲν εἶναι κι' ἄλλη ταύτης καταλληλοτέρα.

Ἐπειδὴ κι' ἐχθρῶν καὶ φίλων ἔχομεν ἐπιδρομὰς,
ἀλλὰ κι' ἡ θεατρικὴ
τῶν Ρωμηῶν πολιτικὴ
προσεπόρισε στὸ κράτος συμπαθείας καὶ τιμὰς.

Ἐπειδὴ καθεὶς σκληρὰ
κώδωνα κινδύνου κρούει,
καὶ ταῦτά μας σκιάζουν κτύποι.

Ἐπειδὴ καὶ νοῦς ὀρᾷ,
ἐπειδὴ καὶ νοῦς ἀκρύβει,
πλὴν αὐτὸς ὁ νοῦς μᾶς λείπει.

Ἐπειδὴ μᾶς παροτρύνουν σὲ λιμοὺς ν' ἀσκούμεθα,
καὶ πολὺ κακὰ περνοῦμε καὶ γηροδοσκοῦμεθα.

Ἐπειδὴ μ' αὐτὰς τὰς κρίσεις
δὲν μπορεῖς κι' ἄλλοῦ νὰ ζήσῃς
καὶ στὰ χῶματά μας τᾶγια.

Καὶ γιὰ τοῦτο, πατριῶται,
πρέπει κάποτε νὰ τρῶτε
τῶν Βαρώνων τὰ ποφάγια.

Ἐπειδὴ μὲς στὰς θυέλλας τοῦ μεγάλου μακαλλεῖου
εὗρεθῆκαν σ' ἓνα μέρος τοῦ Φαλήρου τοῦ παλαιοῦ
κάτι σκελετοὶ προγόνων μὲ κλοιοὺς σφικτὸς οδεμένοι,
κι' αὐτὸ βέβαια σημαίνει
ὅτι πρέπει καὶ γιὰ μᾶς ἓνα δέσιμο καλὸ
μήπως βάλωμε μισαλὸ.

Ἐπειδὴ καὶ στὴν Ἀθήναι
ἓνας κι' ἄλλος πρόσφυξ φθάνει,
καὶ δὲν δίνουν πιὰ βενζίνα
στοὺς Βουλγάρους οἱ Ρουμάνοι.

Ἐπειδὴ σκοπὸς καὶ τέλος
εἶναι πῶς ὁ Βενιζέλος
νὰ μὴν ἔλθῃ στὸ Κουβέρο, καὶ γενῇ καμμιὰ καντάδα
θλασθῇ γιὰ τὴν ὀκτάδα.

Ἐπειδὴ πολλοὶ σ' ἐμᾶς
κυβερνοῦνε γιὰ τὸν τύπο,
γι' αὐτὰ κι' ἄλλας ἀφορμὰς
κι' ἐπειδὴ, ποῦ παραλείπω.

Πρέπει τῆς Βουλῆς νὰ γίνῃ
καὶ διάλυσις δευτέρα,
νὰ μὴ μὲν ἡ Ρωμηοσύνη
ἀπρακτοῦσα κι' οὐδετέρα.